

5. Дудка Т. В. Сучасний стан та оцінка прибутковості діяльності підприємств кондитерської промисловості України / Т. В. Дудка, О. С. Хмурківська // Економіка харчової промисловості. - 2014. - № 2. - С. 17-20.

6. Офіційний сайт Національного рейтингового агентства «Рюрік» - <http://rurik.com.ua/>.

Мархоцька Марія

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ

Сьогодення зумовлює необхідність якнайшвидшої інтеграції України в Європейське співтовариство. Прагнення України до рівноправного партнерства з країнами ЄС та активізація торгівельних зв'язків передбачає, зокрема, впровадження системи управління якістю.

Система якості – це сукупність структур, що належать до різних сфер діяльності організації і справляють найбільший вплив на якість при виконанні своїх функцій установленими методами з використанням необхідних ресурсів підприємствах. У процесі функціонування системи якості традиційно використовуються технології моделювання бізнес-процесів і технології управління якістю.

Базовою основою системи управління якістю є налагодження менеджменту виробничих процесів – впровадження системи управління якістю, яка відповідає стандартам ISO серії 9000. За даними ISO сьогодні у світі сертифіковано понад 500 тис. систем управління якістю. Найбільш авторитетною у світі є система управління якістю ISO 9001. Її використовують понад 1 млн. установ та організацій у 161 країні світу. Разом з тим, ISO застерігає, що отримання таких сертифікатів є добровільним бажанням постачальника, вони є фактором довіри до виробника продукції та послуг, а не сферою державного регулювання. Крім того, наявність лише сертифіката відповідності системи управління якістю міжнародному стандарту не дає підстави щодо визнання сертифікації продукції за показниками безпеки. Тобто роль держави у менеджменті якості є коригуючою, але врегулювання законодавчих засад та створення економічно-фінансових передумов стимулювання впровадження системи управління якістю на вітчизняних підприємствах - це

прерогатива урядових структур. Заохочуючи національних товаровиробників впроваджувати міжнародні стандарти ISO 9001, які не суперечать, а доповнюють державні стандарти України (ДСТУ), держава сприяє підвищенню конкурентоспроможності вітчизняних товарів, що, у свою чергу, впливатиме на покращення економічного становища країни загалом та зміцнення її іміджу на світовому ринку.

Запровадивши систему управління якістю, можна отримати систему якості і сертифікат, що засвідчує відповідність системи стандартам ISO 9001. Наявність сертифікату зазвичай оцінюється споживачами позитивно і сприяє збільшенню обсягів реалізованої продукції. Але, варто зазначити, що досягнути реальної віддачі від системи не так вже й легко. Наявність сертифікату, на жаль, не завжди гарантує якість продукції.

У політиці якості варто зацентрувати увагу, насамперед, на стратегічному управлінні якістю, яке базується на задоволенні потреб кінцевого споживача, а також мотивації і заохоченні персоналу сумлінно виконувати свою роботу.

За останні декілька років активно впроваджується ідея щодо подальшого розвитку методів управління якістю та формування наступної, за стандартами ISO 9000, системи управління якістю. Якість XXI ст. повинна відповідати таким характеристикам :

- якість – це досягнення високої цінності у покупців продукції (товарів, послуг);
- ефективне використання технологій;
- можливості для продуктивної роботи з партнерами з бізнесу;
- інтеграція економіки якості у фінансову та облікову системи.

Суть нової концепції якості полягає у тому, що весь персонал підприємства повинен бути охоплений ідеологією покращення якості. Тобто, система якості – це колектив спеціально підготовлених людей для створення продукції, яка за всіма характеристиками буде задовольняти споживача, адже не змінивши психологію людини, не можна розраховувати на покращення якості продукції. Тобто змінивши ставлення людини до результатів своєї діяльності, можна розраховувати на підвищення якості продукції, та, як наслідок, на підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Задля створення продукції високої якості необхідна надійна система управління якістю, що передбачає комплексну взаємодію усіх ланок менеджменту підприємства та залучення у даний процес як керівників господарюючого суб'єкта, так і усього персоналу. Варто зазначити, що покращення якості продукції – це, насамперед, підвищення її конкурентоздатності, що, у свою чергу, позитивно впливає на зміну кінцевих фінансово-економічних показників та сприяє подальшому розвитку господарюючого суб'єкта і економіки країни загалом. Тому для ефективного впровадження та функціонування системи

управління якістю підприємство повинно володіти достатнім потенціалом фінансових, кадрових та матеріальних засобів для удосконалення даної системи.

Мединська Леся, Шведа Наталія

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ОСОБЛИВОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Передумови і можливості прискореного економічного розвитку створюються у виробничій сфері, тому сьогодні надається велике значення управлінню операціями саме у цій сфері.

Виробничий менеджмент – це управлінський процес, спрямований на формування комплексної системи виробництва на засадах оптимального використання ресурсів з метою забезпечення необхідного рівня прибутковості. Він складається із таких складових як [1]:

- формування і функціонування виробничих систем;
- менеджмент виробничого процесу;
- менеджмент виробничих фондів;
- менеджмент якості;
- менеджмент створення та освоєння нової продукції.

Виробничий менеджмент включає комплексну систему забезпечення конкурентоспроможності товару, що випускається на конкурентному ринку. Вона охоплює питання побудови виробничих і організаційних структур, вибору організаційно-правової форми управління виробництвом, збутом і післяпродажного фірмового обслуговування товару відповідно до попередніх стадій життєвого циклу.

Виробничий менеджмент формально репрезентується як сфера менеджменту, котра пов'язана з виробництвом товарів і послуг, що передбачає використання спеціалізованих методів і прийомів для вирішення виробничих завдань. До кола обов'язків виробничих менеджерів входить уся діяльність організації, що стосується перетворення вхідних ресурсів на виробничий випуск. Тобто це менеджмент у процесі створення товарів (послуг), який здійснюється на рівні операцій, починаючи із забезпечення організації потрібними ресурсами та впродовж їхньої трансформації в готові товари (послуги).

Операційна система створюється та функціонує з урахуванням стратегії операційної діяльності, яка у свою чергу є однією з функціональних стратегій розвитку організації.